

BlindFaithNoMore

Kendell Geers

11.02.2023 - 13.05.2023

***BlindFaithNoMore*, the fourth solo show by artist Kendell Geers at ADN Galeria, will be open next February 11 from 12pm.**

HERE LIES TRUTH!

"Progress in our world will be progress toward more pain... We will cut the links between child and parent, and between man and man, and between man and woman... There will be no loyalty, except loyalty to the Party. There will be no love, except the love of Big Brother. There will be no laughter, except the laugh of triumph over a defeated enemy. There will be no art, no literature, no science... There will be no distinction between beauty and ugliness. There will be no curiosity, no enjoyment of the process of life... You are beginning, I can see, to realize what that world will be like. But in the end you will do more than understand it. You will accept it, welcome it, become part of it."

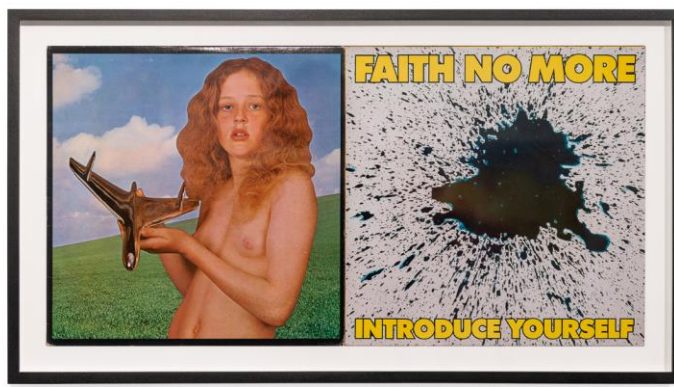
George Orwell, 1984

BlindFaithNoMore is Kendell Geers' fourth solo exhibition at ADN Galeria and the artist's most engaged to date in a sophisticated game between language and its discontent. The spiritual catharsis that began with *HellRaiser* (2012) gave rise to the pagan iconoclasm of *ProPaganDaDa* (2016) both of which blossomed into the spirit of protest that defined *#iPROtesttHEREforelam* (2019). Finally, *BlindFaithNoMore* is an exorcism of the present that plays out like a game of "Truth or Dare."

BlindFaithNoMore is the child in the Hans Christian Anderson's story "The Emperor's New Clothes" who uses his finger to draw a line through the gallery demarcating the limits between art and life. There are no sacred cows, and nobody is safe, as the artist strips down to make his flesh out of the words that he has taken right out of our mouths. These words are cast into swords that he cuts through the darkness on the other side of the mirror which hangs above the altar where the sacred meets the profane on the moral high ground. If the art system is a gilded golden cage, then Geers flips the bird free in order to paint the town red.

The title *BlindFaithNoMore* is a reference to two iconic Rock and roll record covers – *Blind Faith* (1969), and *Faith No More* (1987)– that, placed side by side, create an unexpected new meaning that washes out the dustbin of art history with the detergent of popular culture, seasoned with the bleach of black humour. Kendell Geers has not lost his faith in art, but he does refuse to blindly accept the unacceptable parading as faith. He is not the only person who believes that the art system has lost its anchor in reality and severed its tether to humanity. It is not art, but the money laundering system that is rotten and threatens to drown every artist in a quagmire of spiritual bankruptcy and blood soaked opportunism.

Born into a working class Afrikaans family at the height of Apartheid, Kendell Geers ran away from home at 15 to join the Anti-Apartheid revolution. By his 17th birthday he was on trial for treason and narrowly escaped imprisonment by fleeing into exile as a refugee. He eventually found his way to New York where he worked as Richard Prince's assistant. After Nelson Mandela's release from prison on 11 February 1990 Geers returned to South Africa and crafted a unique language of art that transforms his experiences on the frontlines fighting a crime against humanity into aesthetic contradictions. *BlindFaithNoMore* opens on the 33rd anniversary of Mandela's emancipation, commemorating the spirit of freedom, liberty and sacrifice.

Kendell Geers, *Blind Faith No More*, 1997

Great art is both apolitical and amoral because it cannot be simplified anymore than human nature can be reduced to anything singular. What makes good people do bad things in the name of virtue and justice? Why are human beings the only species on Earth that wages war with itself and against nature? The work of art transcends all boundaries and borders at the intersection of politics, power, faith, morality, value and economics. It is for that reason popes, presidents, kings, queens, nobles, the richest and most powerful people alive at any point in time, have been drawn to the power of art as a symbol of their own importance. Art is not a luxury brand but an investment in the very condition of being alive and the definition of what it means to be human.

Kendell Geers, *The tears of Eros*, 2009

The quick succession of social, political, economic and climatic chaos from Brexit to Trump, Black Lives Matter, Covid19, global energy crisis to forest fires, heatwaves, floods, droughts and ice bombs, have left us all intoxicated, and hungover on a lethal overdose of Post Traumatic Stress. Every single one of us is suffering apocalypse burnout, crisis fatigue and information exhaustion. It serves the needs of the algorithm and the opportunism of politicians to maintain the climate of fear and uncertainty, but our nervous systems are all on the brink of breakdown and our mental health hovers above the abyss of despair like a Black Hawk.

The meteoric rise of Fake News, and viral proliferation of Social Media, have destroyed the very fabric of language. Words are unhinged from meaning and signifiers float, like flotsam and jetsam, on riptides of political expedience and economic determinism. The revolution will not be televised because your phone is always listening to everything you say, and the algorithm ensures you only see what you have already said. Sooner or later we will all be crucified on one hashtag, or another, if our culture has not already been cancelled. What we say is not what we mean, because seeing is no longer believing, in a world in which Artificial Intelligence is on everyone's fingertips. Language is a border that divides the world through understanding because the ability to speak has never been more disentangled from the right to speak. In 1970 William Burroughs wrote "Language is a virus" to which Kendell Geers replied "I am the Plague" because Wittgenstein explained "The limit of my language is the limit of my world."

In response to our times *BlindFaithNoMore* declares war on the Matrix by refusing to accept either the red, or the blue pill, because both have been coded by their own bad faith by NewSpeak and both preach to the converted from their pulpits of perception. For that reason *BlindFaithNoMore* refuses to buy into either the conspiracy, or the newsfeed because the survival of both depends on the existence of other like a phoenix nesting in its own ashes.

BlindFaithNoMore has been inspired by the performative protests of the climate demonstrators gluing their hands into art historical protest and hurling paint against the architecture of power. Kendell Geers uses his own body as the site for his interrogation. He weaponizes his Carbon Footprints and walks the line that divides good from evil, Europe from Africa, poetry from politics, religion from faith, fear from prejudice. Where is the border that divides us from nature and why is human nature so violently destructive? Our fears mirror our desire to destroy everything that makes us human by transforming the world we live in into resources to be sold to the highest bidder, by any means necessary.

The unique language that Kendell Geers has created is difficult to define because what you see can never be reduced to what you get. That is because his own identity is impossible to define as a white, African, shapeshifting trickster, whose practice is as viscerally expressionist as it is conceptual. He embraces abstraction whilst at the same time explores what it means to be figuratively human. With his tongue firmly in our cheek, words no longer have fixed meanings, as he stretches them like the tympanum of

a shamanic drum between the edges of our perception, pulling semantics like a pelt into the corners of unexpected trans linguistic puns, innuendos and double-entendre. He takes us by the hand and, with a superglue made from Vaseline, invites us into the darkest recesses of Plato's Cave where he dances naked, between the shadow and flame.

The only truths that we can trust are our cages of flesh and bone. Our bodies cannot lie simply because we refuse to take the time to give the space to listen to what we are. In protest Kendell Geers has carved a unique language from the head on collision between art and life in which the only truth is that there is no truth because perception has been turned inside out and outside doubt.

Art Changes the World – One Perception at a Time !

BlindFaithNoMore

Kendell Geers

11.02.2023 - 13.05.2023

***BlindFaithNoMore*, la cuarta muestra individual del artista Kendell Geers en ADN Galería, estará abierta a partir del próximo 11 de febrero a las 12h.**

¡HE AQUÍ LA VERDAD!

"El progreso en nuestro mundo será el progreso hacia más dolor... Cortaremos los vínculos entre hijo y padre, entre hombre y hombre, entre hombre y mujer... No habrá lealtad, excepto la lealtad al Partido. No habrá amor, excepto el amor del Gran Hermano. No habrá risa, excepto la risa de triunfo sobre un enemigo derrotado. No habrá arte, ni literatura, ni ciencia... No habrá distinción entre belleza y fealdad. No habrá curiosidad, no habrá disfrute del proceso de la vida... Estás comenzando, puedo verlo, a darte cuenta de cómo será ese mundo. Pero al final harás más que entenderlo. Lo aceptarás, le darás la bienvenida, te convertirás en parte de él."

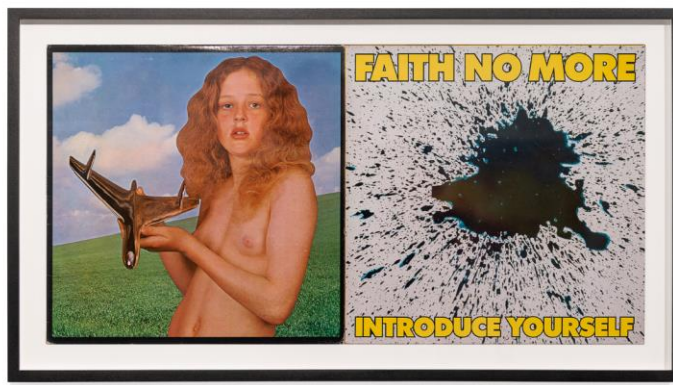
George Orwell, 1984

BlindFaithNoMore es la cuarta exposición individual de Kendell Geers en ADN Galería y la más comprometida del artista hasta la fecha en un juego sofisticado entre el lenguaje y su malestar. La catarsis espiritual que comenzó con *HellRaiser* (2012) dio lugar a la iconoclasia pagana de *ProPaganDaDa* (2016), las cuales florecieron en el espíritu de protesta que definió *#iPROtesttHEReforelam* (2019). Finalmente, *BlindFaithNoMore* es un exorcismo del presente que se desarrolla como un juego de "verdad o reto".

BlindFaithNoMore es el niño del cuento de Hans Christian Anderson "El traje nuevo del emperador" que usa su dedo para dibujar una línea a través de la galería que marca los límites entre el arte y la vida. No hay vacas sagradas, y nadie está a salvo, mientras el artista se desnuda para hacer de su carne las palabras que nos ha arrancado directamente de la boca. Estas palabras se transforman en espadas que atraviesan la oscuridad del otro lado del espejo que cuelga sobre el altar donde lo sagrado se encuentra con lo profano en el terreno moral elevado. Si el sistema de arte es una jaula dorada, entonces Geers libera al pájaro para pintar la ciudad de rojo.

El título *BlindFaithNoMore* es una referencia a dos portadas de discos icónicas del rock and roll –*Blind Faith* (1969) y *Faith No More* (1987)– que, colocadas una al lado de la otra, crean un significado nuevo e inesperado que limpia el basurero de la historia del arte con el detergente de la cultura popular, aderezado con la lejía del humor negro. Kendell Geers no ha perdido su fe en el arte, pero se niega a aceptar ciegamente el desfile inaceptable en que se ha convertido. Como muchos, Geers cree que el sistema del arte ha perdido su anclaje en la realidad y ha cortado sus ataduras con la humanidad. No es el arte, sino el sistema de lavado de dinero lo que está podrido y amenaza con ahogar a todos los artistas en una bancarrota espiritual propiciada por un oportunismo empapado de sangre.

Nacido en una familia afrikáans de clase trabajadora en el apogeo del Apartheid, Kendell Geers se escapó de casa a los 15 años para unirse a la revolución contra la segregación racial. Cuando cumplió 17 años, fue juzgado por traición y escapó por poco del encarcelamiento exiliándose como refugiado. Así llegó a Nueva York, donde trabajó como asistente de Richard Prince. Después de la liberación de Nelson Mandela, el 11 de febrero de 1990, Geers regresó a Sudáfrica y elaboró un lenguaje artístico único transformando sus experiencias en el frente revolucionario en contradicciones estéticas. *BlindFaithNoMore* abre en el 33º aniversario de la emancipación de Mandela, conmemorando el espíritu de libertad y sacrificio.

Kendell Geers, *Blind Faith No More*, 1997

El buen arte es tanto apolítico como amoral porque no puede simplificarse más de lo que la naturaleza humana puede reducirse a algo singular. ¿Qué hace que la gente buena haga cosas malas en nombre de la virtud y la justicia? ¿Por qué el ser humano es la única especie de la Tierra que hace la guerra consigo mismo y contra la naturaleza? La obra de arte trasciende todos los límites y fronteras en la intersección de la política, el poder, la fe, la moralidad, el valor y la economía. Es por eso que papas, presidentes, reyes, reinas, nobles, las personas más ricas y poderosas en cualquier momento histórico, se han sentido atraídos por el poder del arte como símbolo de su propia importancia. Pero el arte no es una marca de lujo sino una inversión en la condición misma de estar vivo y la definición de lo que significa ser humano.

Kendell Geers, *The tears of Eros*, 2009

La rápida sucesión de caos social, político, económico y climático desde el Brexit hasta Trump, Black Lives Matter, Covid19, la crisis energética mundial, los incendios forestales, las olas de calor, las inundaciones, las sequías y las bombas de hielo nos han dejado a todos intoxicados y con una resaca letal. Sobredosis de estrés postraumático. Cada uno de nosotros sufre el desgaste del apocalipsis, la fatiga de la crisis y el agotamiento de la información. Cosas muy útiles para las necesidades del algoritmo y el oportunismo de los políticos que mantienen el clima de miedo e incertidumbre, pero nuestros sistemas nerviosos están todos al borde del colapso y nuestra salud mental se cierne sobre el abismo de la desesperación como un *black hawk*.

El ascenso meteórico de las noticias falsas y la proliferación viral de las redes sociales han destruido el tejido mismo del lenguaje. Las palabras se desligan del significado y los significantes flotan como desechos en corrientes de conveniencia política y determinismo económico. La revolución no será televisada porque tu teléfono siempre está escuchando todo lo que dices, y el algoritmo asegura que solo veas lo que ya has dicho. Tarde o temprano todos seremos crucificados en un *hashtag* u otro, si nuestra cultura no ha sido cancelada antes. Lo que decimos no es lo que queremos decir, porque ver ya no es creer, en un mundo en el que la Inteligencia Artificial está al alcance de todos. El lenguaje es una frontera que divide el mundo a través del entendimiento porque la capacidad de hablar nunca ha estado más desvinculada del derecho a hablar. En 1970 William Burroughs escribió "El lenguaje es un virus" a lo que Kendell Geers respondió "Yo soy la plaga" porque Wittgenstein explicó "El límite de mi lenguaje es el límite de mi mundo."

En respuesta a nuestros tiempos, *BlindFaithNoMore* declara la guerra a Matrix al negarse a aceptar la píldora roja o la azul, porque ambas han sido codificadas con mala fe por *Newspeak* y ambas predicán a los convertidos desde sus púlpitos de opinión. Por esa razón, *BlindFaithNoMore* se niega a aceptar la conspiración o el suministro de noticias, porque la supervivencia de ambos depende de la existencia del otro, como un fénix que anida en sus propias cenizas.

BlindFaithNoMore se ha inspirado en las acciones performativas de los manifestantes contra el cambio climático que pegan sus manos en una protesta a obras de arte y arrojan pintura contra la arquitectura del poder del museo. Kendell Geers utiliza su propio cuerpo para cuestionarse. Arma sus huellas de carbono y recorre la línea que divide el bien del mal, Europa de África, la poesía de la política, la religión de la fe, el miedo del prejuicio. ¿Dónde está la frontera que nos separa de la naturaleza y por qué la naturaleza humana es tan violentamente destructiva? Nuestros miedos reflejan nuestro deseo de destruir todo lo que nos hace humanos transformando el mundo en el que vivimos en recursos para ser vendidos al mejor postor, por cualquier medio necesario.

El lenguaje único que ha creado Kendell Geers es difícil de definir porque lo que ves nunca puede reducirse a lo que obtienes. Esto se debe a que su propia identidad es imposible de definir como un embaucador blanco, africano, que cambia de forma, cuya práctica es tan visceralmente expresionista como conceptual. Adopta la abstracción y, al mismo tiempo, explora lo que significa ser figurativamente humano. Con su lengua firmemente en nuestra mejilla, las palabras ya no tienen significados fijos, ya que las estira como el tímpano de un tambor chamánico entre los bordes de nuestra percepción, tirando de la semántica como una piel hacia los rincones de inesperados juegos de

palabras, insinuaciones y dobles sentidos translingüísticos. Nos toma de la mano y, con un superpegamento a base de vaselina, nos invita a los rincones más oscuros de la caverna de Platón donde baila desnudo, entre la sombra y la llama.

Las únicas verdades en las que podemos confiar son nuestras jaulas de carne y hueso. Nuestros cuerpos no pueden mentir simplemente porque nos negamos a tomarnos el tiempo para escuchar lo que somos. En protesta, Kendell Geers ha tallado un lenguaje único a partir de la colisión frontal entre el arte y la vida en el que la única verdad es que no hay verdad porque la percepción se ha invertido y la duda está fuera.

El arte cambia el mundo: ¡una percepción a la vez!

BlindFaithNoMore

Kendell Geers

11.02.2023 - 13.05.2023

***BlindFaithNoMore*, la quarta mostra individual de l'artista Kendell Geers a ADN Galeria, restarà oberta a partir del pròxim 11 de febrer a les 12h.**

VET AQUÍ LA VERITAT!

"El progrés en el nostre món serà el progrés cap a més dolor... Tallarem els vincles entre fill i pare, entre home i home, entre home i dona... No hi haurà lleialtat, excepte la lleialtat al Partit. No hi haurà amor, excepte l'amor del Gran Germà. No hi haurà riure, excepte el riure de triomf sobre un enemic derrotat. No hi haurà art, ni literatura, ni ciència... No hi haurà distinció entre bellesa i lletjor. No hi haurà curiositat, no hi haurà gaudi del procés de la vida... Estàs començant, puc veure-ho, a adonar-te de com serà aquest món. Però al final faràs més que entendre-ho. Ho acceptaràs, li donaràs la benvinguda, et convertiràs en part d'ell."

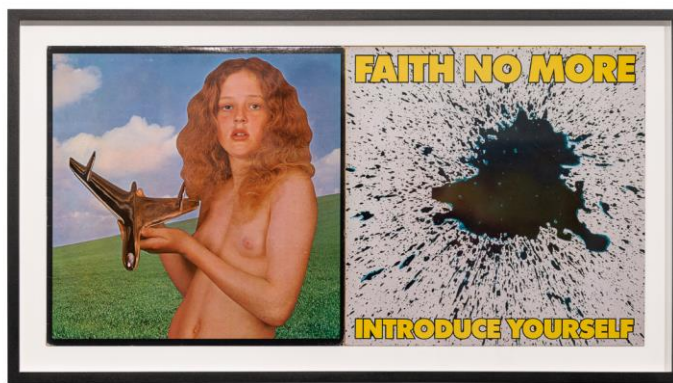
George Orwell, 1984

BlindFaithNoMore és la quarta exposició individual de Kendell Geers a ADN Galeria i la més compromesa de l'artista fins avui, en un joc sofisticat entre el llenguatge i el seu malestar. La catarsi espiritual que va començar amb *HellRaiser* (2012) va donar lloc a la iconoclàstia pagana de *ProPaganDaDa* (2016), les quals van florir en l'esperit de protesta que va definir *#iPROtesttHEReforelam* (2019). Finalment, *BlindFaithNoMore* és un exorcisme del present que es desenvolupa com un joc de "veritat o repte".

BlindFaithNoMore és el nen del conte d'Hans Christian Andersen "El vestit nou de l'emperador", que fa servir el seu dit per a dibuixar una línia a través de la galeria que marca els límits entre l'art i la vida. No hi ha vaques sagrades, i ningú no està fora de perill, mentre l'artista es despulla per fer de la seva carn les paraules que ens ha arrencat directament de la boca. Aquestes paraules es transformen en espases que travessen la foscor de l'altre costat del mirall que penja sobre l'altar on el sagrat es troba amb el profà en un terreny moral elevat. Si el sistema d'art és una gàbia daurada, aleshores Geers allibera l'ocell per a pintar la ciutat de vermell.

El títol *BlindFaithNoMore* és una referència a dues portades de discos icòniques del rock and roll –*Blind Faith* (1969) i *Faith No More* (1987)– que, col·locades una al costat de l'altra, creen un significat nou i inesperat que l'escombriaire de la història de l'art neteja amb el detergent de la cultura popular, amanit amb el lleixiu de l'humor negre. Kendell Geers no ha perdut la seva fe en l'art, però es nega a acceptar cegament la desfilada inacceptable en què s'ha convertit. Com molta gent, Geers creu que el sistema de l'art ha perdut el seu ancoratge en la realitat i ha tallat els seus lligams amb la humanitat. No és l'art, sinó el sistema de rentat de diners el que està podrit i amenaça amb ofegar a tots els artistes en una fallida espiritual propiciada per un oportunisme xop de sang.

Nascut en una família afrikàans de classe treballadora en l'apogeu de l'Apartheid, Kendell Geers va escapar de casa als 15 anys per a unir-se a la revolució contra la segregació racial. Quan va complir 17 anys, va ser jutjat per traïció i va escapar per poc de l'empresonament exiliant-se com a refugiat. Així va arribar a Nova York, on va treballar com a assistent de Richard Prince. Després de l'alliberament de Nelson Mandela, l'11 de febrer de 1990, Geers va tornar a Sud-àfrica i va elaborar un llenguatge artístic únic transformant les seves experiències en el front revolucionari en contradiccions estètiques. *BlindFaithNoMore* s'inaugura en el 33è aniversari de l'alliberament de Mandela, commemorant el seu esperit de llibertat i sacrifici.

Kendell Geers, *Blind Faith No More*, 1997

L'art bo és tan apolític com amoral perquè no pot simplificar-se més del que la naturalesa humana pot reduir-se a una cosa singular. Què fa que la gent bona faci coses dolentes en nom de la virtut i la justícia? Per què l'ésser humà és l'única espècie de la Terra que fa la guerra amb si mateixa i contra la naturalesa? L'obra d'art transcendeix tots els límits i fronteres en la intersecció de la política, el poder, la fe, la moralitat, el valor i l'economia. És per això que papes, presidents, reis, reines, nobles, les persones més riques i poderoses en qualsevol moment històric, s'han sentit atrets pel poder de l'art com a símbol de la seva pròpia importància. Però l'art no és una marca de luxe sinó una inversió en la condició mateixa d'estar viu i la definició del que significa ésser humà.

Kendell Geers, *The tears of Eros*, 2009

La ràpida successió de caos social, polític, econòmic i climàtic des del Brexit fins a Trump, Black Lives Matter, Covid19, la crisi energètica mundial, els incendis forestals, les onades de calor, les inundacions, les sequeres i les bombes de gel ens han deixat a tots intoxicats i amb una ressaca letal. Una sobredosi d'estrès posttraumàtic. Cadascun de nosaltres sofreix el desgast de l'apocalipsi, la fatiga de la crisi i l'esgotament de la informació. Coses molt útils per a les necessitats de l'algorisme i l'oportunisme dels polítics que mantenen el clima de por i d'incertesa, però els nostres sistemes nerviosos estan tots propers al col·lapse i la nostra salut mental plana sobre l'abisme de la desesperació com un *black hawk*.

L'ascens meteòric de les notícies falses i la proliferació viral de les xarxes socials han destruït el teixit mateix del llenguatge. Les paraules es deslliguen del significat i els significants floten com a deixalles en corrents de conveniència política i determinisme econòmic. La revolució no serà televisada perquè el teu telèfon sempre està escoltant tot el que dius, i l'algorisme assegura que només vegis el que ja has dit. Tard o d'hora tots serem crucificats en una etiqueta o una altra, si la nostra cultura no ha estat cancel·lada abans. El que diem no és el que volem dir, perquè veure ja no és creure, en un món en el qual la Intel·ligència Artificial està a l'abast de tots. El llenguatge és una frontera que divideix el món a través de l'enteniment perquè la capacitat de parlar mai ha estat més desvinculada del dret a parlar. L'any 1970 William Burroughs va escriure "El llenguatge és un virus", a la qual cosa Kendell Geers va respondre "Jo soc la plaga" perquè Wittgenstein va explicar "El límit del meu llenguatge és el límit del meu món."

En resposta als nostres temps, *BlindFaithNoMore* declara la guerra a Matrix en negar-se a acceptar la píndola vermella o la blava, perquè ambdues han estat codificades amb mala fe per *Newspeak* i ambdues prediquen als convertits des dels seus púlpits d'opinió. Per aquesta raó, *BlindFaithNoMore* es nega a acceptar la conspiració o el subministrament de notícies, perquè la supervivència de tots dos depèn de l'existència de l'altre, com un fènix que nia a les seves pròpies cendres.

BlindFaithNoMore s'ha inspirat en les accions performatives dels manifestants contra el canvi climàtic que enganxen les seves mans en una protesta a obres d'art i llancen pintura contra l'arquitectura del poder del museu. Kendell Geers utilitza el seu propi cos per a qüestionar-se. Armant la seva petjada de carboni recorre la línia que divideix el bé del mal, Europa d'Àfrica, la poesia de la política, la religió de la fe, la por del prejudici. On està la frontera que ens separa de la naturalesa i per què la naturalesa humana és tan violentament destructiva? Les nostres pors reflecteixen el nostre desig de destruir tot el que ens fa humans transformant el món en el que vivim en recursos per a ser venuts al millor postor, per qualsevol mitjà necessari.

El llenguatge únic que ha creat Kendell Geers és difícil de definir perquè el que veus mai pot reduir-se al que obtens. Això es deu al fet que la seva pròpia identitat és impossible de definir com un enredaire blanc, africà, que canvia de forma, amb una pràctica que és tan visceralment expressionista com conceptual. Adopta l'abstracció i, al mateix temps, explora el que significa ser figurativament humà. Amb la seva llengua fermament en la nostra galta, les paraules ja no tenen significats fixos, ja que les estira com el timpà d'un tambor xamànic entre les vores de la nostra percepció, tirant de la semàntica com una

pell cap als racons d'inesperats jocs de paraules, insinuacions i dobles sentits translingüístics. Ens pren de la mà i, amb un superpegament a base de vaselina, ens convida als racons més foscos de la caverna de Plató on balla nu, entre l'ombra i la flama.

Les úniques veritats en les quals podem confiar són les nostres gàbies de carn i os. Els nostres cossos no poden mentir simplement perquè ens neguem a prendre'ns el temps per a escoltar el que som. Com a protesta, Kendell Geers ha creat un llenguatge únic a partir de la col·lisió frontal entre l'art i la vida en el qual l'única veritat és que no hi ha veritat perquè la percepció s'ha invertit i el dubte es a fora.

L'art canvia el món: una percepció alhora!

